Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-249
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 22 augustus 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: N.V. Noordhollandsche van 1816, Schadeverzekeringsmaatschappij, gevestigd te Oudkarpsel, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 20 maart 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft schade geclaimd na woninginbraak op zijn inboedelverzekering. Consument heeft de Verzekeraar het verwijt gemaakt dat hij onvoldoende verzekerd was. Bij het afsluiten van de verzekering was echter een tussenpersoon betrokken. In die omstandigheden rust op Verzekeraar niet de verplichting de dekking te controleren. De Commissie heeft de vordering afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Via een tussenpersoon heeft Consument op enig moment in het verleden een opstal- en inboedelverzekering bij Verzekeraar afgesloten.

2.2 Op 24 december 2018 heeft Consument een schade gemeld op de opstal- en inboedelverzekering die hij heeft afgesloten bij Verzekeraar. Deze melding is verricht na een inbraak.

Bij de inbraak is schade aan de woning ontstaan en zijn geld en exclusieve sierraden gestolen.

2.3 Verzekeraar heeft na de melding een expertisebureau ingeschakeld om de schade vast te stellen. Consument heeft een contra-expertise laten uitvoeren. De schade aan de inboedel werd vastgesteld op een totaalbedrag van € 19.419,92. Dat totaal was verdeeld over € 950,- aan contanten, parfums en eau de toilettes ter waarde van € 304,92, een digitale fotocamera met een dagwaarde van € 100,-, lijfsieraden ter waarde van in totaal € 6.390,-. Het restant wordt gevormd door wat in het expertiserapport wordt beschreven als "Historisch" lijfsieraad. Dit is omschreven als een gouden collier met kruishanger, bezet met briljant geslepen diamenten, volgens opgave van verzekerde een erfstuk van meer dan 150 jaar oud en door verzekerde beschouwd als antiek en als een bijzondere bezitting met een waarde van € 7.950,-.

2.4 De Verzekeraar heeft de gevorderde inboedelschade behoudens twee posten volledig vergoed. Ten aanzien van de lijfsieraden heeft Verzekeraar een bedrag van € 3.500,- uitgekeerd. Het "Historisch" lijfsieraad heeft Verzekeraar buiten vergoeding gelaten.

2.5 In de voorwaarden Inboedelverzekering Optimaal staat, voor zover hier relevant, het volgende opgenomen:

> *2.4.1 Lijfsieraden*
> *Schade door diefstal van lijfsieraden vergoeden wij standaard tot een maximum van € 3.500,— per schadegebeurtenis. Wanneer een hoger verzekerd bedrag voor schade door diefstal van lijfsieraden is gekozen en u daarvoor de meerpremie betaalt, dan wordt dit extra verzekerde bedrag op het polisblad vermeld.*
>
> *Als u garantie tegen onderverzekering heeft dan geldt dat € 6.000,— per schadegebeurtenis is verzekerd voor schade anders dan door diefstal van lijfsieraden, tenzij op de inboedelwaardemeter en/of polisblad een ander bedrag is vermeld.*
>
> *2.4.2. Bijzondere bezittingen*
> *Als u garantie tegen onderverzekering heeft dan geldt dat schade aan bijzondere bezittingen wordt vergoed tot een maximum van € 15.000,— per schadegebeurtenis, tenzij op de inboedelwaardemeter en/of uw polisblad een ander bedrag is vermeld.*

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert een totaal schadebedrag van € 14.950,- van Verzekeraar.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument vordert een schadebedrag van € 13.000,- aan ten onrechte buiten uitkering gebleven bedragen en wettelijke incassokosten van € 1.950,-.

Ten onrechte heeft Verzekeraar slechts een bedrag van € 3.500,- uitgekeerd voor de verzekerde sieraden. Bovendien heeft Verzekeraar het "Historische" liefsieraad ten onrechte aangemerkt als een liefsieraad en niet als een bijzondere bezitting in de zin van de in overweging 2.4 aangehaalde verzekeringsvoorwaarden.

Consument heeft ter onderbouwing van de schade taxaties overgelegd van het "Historische" lijfsieraad, waaruit een waarde blijkt van € 9.540,-.

Volgens Consument is sprake van diverse schendingen van het recht door Verzekeraar. Onder meer stelt Consument te hebben gedwaald omdat hij meer dan 10 jaar heeft gedacht voldoende verzekerd te zijn. Hij heeft dus geen moment aan onderverzekering gedacht. Had hij geweten dat hij onderverzekerd was, dan was hij de overeenkomst niet aangegaan. Daarnaast heeft Consument gewezen op de zorgplicht van de assurantie-tussenpersoon, die gebaseerd is op artikel 7:401 van het Burgerlijk Wetboek en heeft Verzekeraar volgens Consument het beginsel geschonden dat herstel in de oude toestand moest plaatsvinden. Ook heeft Verzekeraar het "Historische" lijfsieraad ten onrechte aangemerkt als lijfsieraad en niet als antiek of kunst. Had Verzekeraar het lijfsieraad wel goed aangemerkt dan was het verzekerd geweest als bijzonder bezit. Daarnaast wijst Consument op de vereiste dat Verzekeraar zich dient te gedragen zoals in het maatschappelijk verkeer betamelijk wordt geacht.

Verweer van Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Consument heeft Verzekeraar aansprakelijk gesteld omdat zij het maximum van € 3.500,- voor lijfsieraden heeft gehanteerd en het meerdere niet heeft uitgekeerd.

4.2 Uit de voorwaarden die hiervoor zijn opgenomen in overweging 2.5 blijkt dat er een maximum van € 3.500,- geldt voor lijfsieraden, tenzij er een garantie voor onder-verzekering is afgesloten. Wanneer van een dergelijke garantie sprake is, dan geldt ook dat bijzondere bezittingen tot € 15.000,- gedekt kunnen zijn. In de omstandigheden van dit geval is echter van zo'n garantie geen sprake.

De Commissie is derhalve van oordeel dat Verzekeraar niet in strijd met de voorwaarden gehandeld heeft.

4.3 Ten aanzien van de verwijten van Consument over deze onderverzekering, merkt de Commissie op dat bij het afsluiten van de verzekering een tussenpersoon betrokken is geweest, die juridisch gekwalificeerd wordt als hulppersoon van Consument. Het is aan die tussenpersoon en niet aan de Verzekeraar om te beoordelen of er in de gegeven omstandigheden van onderverzekering sprake is. Op die tussenpersoon rust de zorg-plicht om ervoor te zorgen dat een dekking gekozen wordt die voldoet. Dat oordeel geldt ook voor de dwaling ten aanzien van het aangaan van de overeenkomst, die door Consument gesteld is. De juiste wederpartij voor Consument om in dat geval aansprakelijk te stellen, is zijn assurantietussenpersoon.

4.4 De Commissie concludeert dat de vordering wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.